

ETT BUDSKAP FRÅN UKRAINA

Tal 2019–2022

Volodymyr Zelenskyj

—

Översättning Mikael Nydahl

fri tanke

Innehåll

Förord <i>Arkady Ostrovsky</i> : Vi är här	7
Introduktion: Att förändra det förflutna.....	19

DEL I. VÅRA VÄRDERINGAR

1 »Vi är alla presidenten nu«.....	29
2 »Någon annans krig«.....	33
3 »Motsatsen till kärlek«.....	41
4 »De oövervinneliga«.....	47

DEL 2. VÅR KAMP

5 »Historiens läxa«	55
6 »Vill ryssarna ha krig?«.....	63
7 »Vi är Ukraina«.....	69
8 »Ett krig mot Europa«	71

DEL 3. VÅR RÖST

9 »Ukraina har aldrig strävat efter att bli en stor nation. Men det är vad Ukraina har blivit«.....	79
10 »En ledare i fred«.....	85
11 »Riv den här muren!«.....	89
12 »Likgiltighet dödar«.....	95
13 »Våra blå-gula nationalfärger«.....	101

DEL 4. VÅR NATION

14 »Hur blev detta möjligt?«	III
15 »Må Gud rädda Ukraina«.....	II9
16 »Aldrig igen?«.....	I25
17 »Ett fritt folk«.....	I33

DEL 5. VÅRT FOLK

18 »Våra värderingar är i kris«.....	I45
19 »Ukraina är sitt folk«	I5I

Om författaren.....I55

Om United24..... I56

Introduktion: Att förändra det förflutna

INGEN SKULLE VARA gladare än jag om den bok du nu håller i dina händer aldrig hade blivit utgiven.

Om mina tal efter den 24 februari 2022 aldrig hade skrivits eller hållits, och om mina anföranden efter invasionen aldrig hade blivit hörda eller lästa.

Jag vet att det här är ett abrupt sätt att inleda min introduktion. För de allra flesta böcker skulle det vara för mycket. Den här boken är ett undantag. Jag skriver inte detta för att göra mig märkvärdig eller i ett kokett försök att vinna er sympati. Jag behöver er uppmärksamhet av skäl som är bara alltför smärtsamma, och priset för denna eventuella »sympati« är bara alltför högt. Det handlar om kriget som rasar i Ukraina. Om de tusentals liv som har tagits av Ryssland.

Om vi bara hade kunnat förändra det förflutna. Hur mycket skulle jag inte ha avstått från utan att tveka ett ögonblick. Hyllningarna och beundran från länder världen över. Jag hade föredragit att folk reagerade med ett »Vem är det?« när de hörde efternamnet »Zelenskyj«. Jag hade gärna avstått från applåder i USA:s kongress, det brittiska underhuset och Europa-

parlamentet om bara ukrainarna hade sluppit höra ljudet av explosioner och skottlossning i vårt hemland.

Om vi bara hade kunnat förändra det förflutna. Hellre än mitt eget ansikte på omslaget av *TIME* hade jag sett en läkare som arbetar för att utveckla ett bote-medel mot cancer. Att listan över världens mest inflytelserika personer inte fokuserade på politiker, utan på de vetenskapsmän och -kvinnor som försöker få bukt med svälten och den globala uppvärmningen, med kemiska och biologiska vapen, med kärnvapenhotet som världen står inför.

Om vi bara hade kunnat förändra det förflutna. Jag skulle gladeligen avstå från vartenda omnämnande av mitt namn i globala massmedier och varje länkning i sociala medier. Jag är genuint ointresserad av fler följare på instagram och facebook. Det enda jag känner är smärta inför tanken på de tusentals som mördats i Buktja och Izium, på alla ukrainare som fått sätta livet till.

Om du bor på den här planeten vet du förmodligen redan vad som har pågått i Ukraina de senaste åtta åren. Om du har det rätta sinnelaget – det vill säga ett klart huvud och ett empatiskt hjärta – förstår du säkert redan vad den 24 februari 2022 innebar. Kanske förstår du också varför det inte är mer än rätt att jag skriver »ryska federationen« med gemener.* Kanske

* Den ukrainska regeringen stavar inte namnet på den ryska staten med stora bokstäver, eftersom det skulle ge den en politisk legitimitet den inte förtjänar.

förstår du också varför den här inledningen ser ut som den gör: abrupt, intensiv, skärande.

För sådan är tiden den har blivit skriven i. Sådant är det krig som dessa ord har uttalats i. Ni har rätt. För de allra flesta böcker skulle en inledning som den här vara för mycket. Den här boken är ett undantag.

Men det är inte en bok som handlar om att vi inte kan förändra det förflutna. Det är en bok som handlar om att vi kan bygga framtiden. Och det är en bok om att Ukraina och dess folk är beredda att göra det.

Den här processen startade inte den 24 februari. Ukraina dök inte upp på världskartan i början av 2022. Ukrainarna föddes inte i samma stund som rf inledde sin invasion. Vi har existerat tidigare, vi existerar nu och vi kommer att existera i framtiden. Och samtidigt som vi uppskattar all hjälp, allt stöd och all uppmärksamhet vi får av världen så får den aldrig börja ta vårt folks tapperhet för given. Kriget får aldrig bli en del av vardagen.

Glöm inte bort Ukraina. Bli inte trötta på Ukraina. Låt inte ert kurage komma »ur mode«.

Att stöda Ukraina är inte en trend, ett meme eller en viral utmaning. Det är inte en kraft som sprider sig snabbt över klotet och sedan försvinner in i glömskan lika fort. Om du vill förstå vilka vi är och var vi kommer ifrån, vad vi vill och vart vi är på väg, då måste du först lära dig mer om oss. Den här boken kommer att hjälpa dig att göra det.

* * *

Det var inte vi som startade detta krig. Men det är vi som måste avsluta det. Och för att uppnå detta är vi öppna för dialog.

Vad kommer att få detta krig att ta slut? Innan svarade vi alltid freden. Nu svarar vi segern.

De här orden kommer från det första och det senaste talet i den här boken. Det ligger tre år och tre månader mellan dem – från den 20 maj 2019 till den 24 augusti 2022. Det är den perioden av den ukrainska historien jag kommer att leda dig genom. Det är den väg vi vandrat som nation.

Dessa ord beskriver kortfattat hur jag har förändrats, tillsammans med mitt team och det ukrainska folket. Vi ville aldrig ha krig. Vi gjorde allt vi kunde för att förhindra det. Jag har verkat för detta från första stund sedan jag svors in som president, ända till de sista timmarna före den ryska invasionen.

Varje gång rf strök eld på en tändsticka ovanför krutdurken var det vi som släckte den. Vi föll inte till föga för deras provokationer, och när de bröt mot alla avtal vi ingick med dem höll vi oss lugna. Vi har hela tiden strävat efter fred, vi har hela tiden hållit fast vid diplomatiska lösningar, hela tiden sökt dialog och förhandlingar.

Den 24 februari klockan halv fem på morgonen fick vi svaret från rf. Deras handlingar sade allt. De ville förgöra Ukraina, utplåna oss från jordens yta, som stat och som folk.

Det var förstås inte första gången ukrainarna hörde detta svar. Det har yttrats många gånger förr, på många språk, i olika epoker och av olika inkräktare. De har alla mött samma slut. Förr eller senare har varje invasionsarmé flytt tillbaka över den gräns de gjorde misstaget att korsa. De har övergett sina vapen och sin utrustning och flytt hals över huvud ur vårt land.

Detsamma gäller rf:s trupper. Nu förbannar de den dag de gav sig in i vårt land och såg det vänliga och fredliga ukrainska folket förvandlas till ett lejon, redo att slita sin fiende i stycken.

De har fått se hur ett vänskapligt sinnat och gästfritt folk förvandlats till krigare, som istället för säden från våra åkrar bjuder på blyet från våra gevär.

De har bevittnat hur studenter och vetenskapsmän, musiker och skådespelare, lärare och doktorer, ingenjörer och bönder har gjort gemensam sak med vår militär. För att slå världens näst största armé, för att förpassa den ryska flottans flaggskepp till havets botten, för att lära sig hantera M270 MLRS och HIMARS på mindre än en vecka – och för att befria tusentals kvadratkilometer territorium på bara några dagar.

Vilka är de här ukrainarna? Du kommer att hitta en del svar på den frågan i de tal som samlats här. De har

inte valts på slump. Sedan min installation i maj 2019 har jag hållit runt ett tusen tal världen över. Jag har valt talen i den här boken för att de bättre än andra kommer att hjälpa dig att förstå oss: våra ambitioner, våra principer och våra värderingar.

På dessa sidor bjuder jag alltså in dig att lära dig mer om Ukraina. Att lära känna våra drömmar och att förstå vem det är som försöker krossa dem. Att upptäcka vilka vi var före invasionen, hur kriget har förändrat oss, och varför. Läs om våra liv och vår historia under de gångna tre åren!

Och framför allt: hör vårt budskap! Det som ljöd högt och tydligt på självständighetsdagen 2022, och som kommer att fortsätta att ljuda ända tills den sista soldaten i rf:s armé har lämnat vårt territorium. Vad kommer att få detta krig att ta slut? Innan svarade vi alltid *freden*. Nu svarar vi *segern*.

President Volodymyr Zelenskij

Oktober 2022